ISSN 1725-2628

Europeiska unionens officiella tidning

L 55

femtionde årgången

23 februari 2007

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras*

FÖRORDNINGAR

★ **Rådets förordning (EG) nr 172/2007 av den 16 februari 2007 om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar** (1) 1

Kommissionens förordning (EG) nr 173/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 7

Kommissionens förordning (EG) nr 174/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 9

Kommissionens förordning (EG) nr 175/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick 11

Kommissionens förordning (EG) nr 176/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av det högsta exportbidraget för vitsocker inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 958/2006 13

Kommissionens förordning (EG) nr 177/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris 14

Kommissionens förordning (EG) nr 178/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar 17

Kommissionens förordning (EG) nr 179/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål 19

Kommissionens förordning (EG) nr 180/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 20

(1) Text av betydelse för EES.

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 181/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av bidragssatserna för vissa produkter från sockersektorn som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 24

Kommissionens förordning (EG) nr 182/2007 av den 22 februari 2007 om de anbud som meddelats för export av vanligt vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 936/2006 26

Kommissionens förordning (EG) nr 183/2007 av den 22 februari 2007 om fastställande av det högsta exportbidraget för vitsocker inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 38/2007 27

II *Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt*

BESLUT

Kommissionen

2007/129/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 16 februari 2007 om fastställande av de kvantiteter metylbromid som får användas för kritiska användningsområden i Grekland 1 juni–31 december 2006 inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet** *[delgivet med nr K(2007) 448]* 28

2007/130/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 20 februari 2007 om ändring av beslut 2003/71/EG så att dess giltighetstid förlängs och om upphävande av beslut 2003/70/EG** *[delgivet med nr K(2007) 492]* ([1]) 31

2007/131/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 21 februari 2007 om harmoniserad användning av radiospektrumet för utrustning som använder ultrabredbandsteknik i gemenskapen** *[delgivet med nr K(2007) 522]* ([1]) 33

SV

([1]) Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 172/2007

av den 16 februari 2007

om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar ([1]), särskilt artikel 7.5 första stycket samt artiklarna 7.6 och 14.3, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har undersökt genomförandet av bestämmelserna om avfall i förordning (EG) nr 850/2004. I undersökningen fastställdes högsta koncentrationsgränser i enlighet med del 2 i bilaga V till förordning (EG) nr 850/2004. Över dessa gränser kan risker för människors hälsa och miljön inte uteslutas.

(2) Koncentrationsgränserna för Polyklorerade dibenzo-p-dioxiner och dibenzo-furaner (”PCD/PCDD”) uttrycks i toxiska ekvivalenter (TEQ), med användning av de toxiska ekvivalensfaktorer (TEF) som fastställdes av Världshälsoorganisationen 1998. Det finns inte tillräckligt med uppgifter om dioxinliknande Polyklorerade bifenyler (”PCB”) för att ta med dessa föreningar i TEQ.

(3) Hexaklorcyklohexan (”HCH”) är beteckningen på en teknisk blandning av olika isomerer. Det skulle vara oproportionerligt att analysera dem fullständigt. Det är endast alfa-, beta- och gamma-HCH som är toxikologiskt relevanta. Därför bör koncentrationsgränsen gälla endast dem. De flesta kommersiellt tillgängliga standardblandningar för analys av denna grupp av föreningar identifierar bara dessa isomerer.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är de som är lämpligast för att säkerställa hög skyddsnivå.

(5) Förordning (EG) nr 850/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) Den kommitté som anges i artikel 17.1 i förordning (EG) nr 850/2004 har inte avgett något yttrande i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.2 i den förordningen, efter det samråd den höll den 25 januari 2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga V till förordning (EG) nr 850/2004 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([1]) EUT L 158, 30.4.2004, s. 7. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2007.

På rådets vägnar
A. SCHAVAN
Ordförande

BILAGA

Del 2 i bilaga V till förordning (EG) nr 850/2004 skall ersättas med följande:

”Del 2 Avfall och åtgärder som omfattas av artikel 7.4 b

Följande åtgärder är tillåtna för de system som avses i artikel 7.4 b beträffande det avfall som avses och som betecknas med en sexsiffrig kod enligt klassificeringen i kommissionens beslut 2000/532/EG (*).

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV [1]	Åtgärd
10	Avfall från termiska processer	Aldrin: 5 000 mg/kg; Klordan: 5 000 mg/kg; Dieldrin: 5 000 mg/kg; Endrin: 5 000 mg/kg Heptaklor: 5 000 mg/kg; Hexaklorbensen: 5 000 mg/kg; Mirex: 5 000 mg/kg; Toxafen: 5 000 mg/kg; Polyklorerade bifenyler (PCB) [3]: 50 mg/kg DDT (1,1,1-triklor-2,2-bis (4-klorfenyl)etan): 5 000 mg/kg; Klordekon: 5 000 mg/kg; Polyklorerade dibenzo-p-dioxiner och dibenzofuraner (PCDD/PCDF) [6] 5 mg/kg; summan av alfa-, beta- och gamma-HCH: 5 000 mg/kg; Hexabromobifenyl: 5 000 mg/kg	Permanent lagring endast i — säkra, djupa, hårda berggrundsformationer under jord, — saltgruvor, eller — avfallsupplag för miljöfarligt avfall (förutsatt att avfallet är solidifierat eller stabiliserat, om tekniskt möjligt, vilket krävs vid klassificeringen av avfallet i underkapitel 1903 i beslut 2000/532/EG) Rådets direktiv 1999/31/EG [4] och rådets beslut 2003/33/EG [5] skall följas och den utvalda åtgärden skall ha bevisats vara den ur miljösynpunkt lämpligaste.
10 01	Avfall från kraftverk och andra förbränningsanläggningar (utom 19)		
10 01 14 * [2]	Bottenaska, slagg och pannaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen		
10 01 16 *	Flygaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen		
10 02	Avfall från järn- och stålindustri		
10 02 07 *	Fast avfall från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 03	Avfall från aluminiumsmältverk		
10 03 04 *	Slagg från primär smältning		
10 03 08 *	Saltslagg från sekundär smältning		
10 03 09 *	Svart slagg från sekundär smältning		
10 03 19 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 03 21 *	Annat partikelformigt material och stoft (även stoft från kulkvarnar) som innehåller farliga ämnen		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV [1]	Åtgärd
10 03 29 *	Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg som innehåller farliga ämnen		
10 04	Avfall från blysmältverk		
10 04 01 *	Slagg från primär och sekundär smältning		
10 04 02 *	Slagg och avdraget material från primär och sekundär smältning		
10 04 04 *	Stoft från rökgasrening		
10 04 05 *	Annat partikelformigt material och stoft		
10 04 06 *	Fast avfall från rökgasbehandling		
10 05	Avfall från zinksmältverk		
10 05 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 05 05 *	Fast avfall från rökgasbehandling		
10 06	Avfall från kopparsmältverk		
10 06 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 06 06 *	Fast avfall från rökgasbehandling		
10 08	Avfall från andra icke-järnsmältverk		
10 08 08 *	Saltslagg från primär och sekundär smältning		
10 08 15 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 09	Avfall från järngjuterier		
10 09 09 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
16	Avfall som inte anges på annan plats i förteckningen		
16 11	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV [1]	Åtgärd
16 11 01 *	Kolbaserad infodring och kolbaserade eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		
16 11 03 *	Annan infodring och andra eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		
17	Bygg- och rivningsavfall (även uppgrävda massor från förorenade områden)		
17 01	Betong, tegel, klinker och keramik		
17 01 06 *	Blandningar eller separata fraktioner av betong, tegel, klinker och keramik som innehåller farliga ämnen		
17 05	Jord (även uppgrävda massor från förorenade områden), sten och muddermassor		
17 05 03 *	Jord och sten som innehåller farliga ämnen		
17 09	Annat bygg- och rivningsavfall		
17 09 02 *	Bygg- och rivningsavfall som innehåller PCB, med undantag av utrustning som innehåller PCB		
17 09 03 *	Annat bygg- och rivningsavfall (även blandat avfall) som innehåller farliga ämnen		
19	Avfall från avfallshanteringsanläggningar, externa avloppsreningsverk och framställning av dricksvatten eller vatten för industriändamål		
19 01	Avfall från förbränning eller pyrolys av avfall		
19 01 07 *	Fast avfall från rökgasrening		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV (1)	Åtgärd
19 01 11 *	Bottenaska och slagg som innehåller farliga ämnen		
19 01 13 *	Flygaska som innehåller farliga ämnen		
19 01 15 *	Pannaska som innehåller farliga ämnen		
19 04	Förglasat avfall och avfall från förglasning		
19 04 02 *	Flygaska och annat avfall från rökgasrening		
19 04 03 *	Icke-förglasad fast fas		

(1) Varje avfall som har markerats med en asterisk * betraktas som farligt avfall i enlighet med direktiv 91/689/EEG och omfattas av bestämmelserna i det direktivet.
(2) Dessa gränser gäller uteslutande för ett avfallsupplag för miljöfarligt avfall och gäller inte permanenta lagringsutrymmen under jord för farligt avfall, däribland saltgruvor.
(3) I tillämpliga fall skall den beräkningsmetod som fastställs i de europeiska standarderna EN 12766-1 och EN 12766-2 användas.
(4) Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1). Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.
(5) Rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i och bilaga II till direktiv 1999/31/EG (EGT L 11, 16.1.2003, s. 27).
(6) Gränsen beräknas som PCDD och PCDF enligt följande toxiska ekvivalentfaktorer (TEF):

	TEF
PCDD	
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0001
PCDF	
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0001

(*) Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3). Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 2001/573/EG (EGT L 203, 28.7.2001, s. 18)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 173/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 februari 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland [1]	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	93,3
	JO	96,5
	MA	63,1
	TN	148,3
	TR	156,8
	ZZ	111,6
0707 00 05	JO	178,3
	MA	206,0
	TR	189,0
	ZZ	191,1
0709 90 70	MA	37,9
	TR	123,3
	ZZ	80,6
0805 10 20	CU	34,2
	EG	44,0
	IL	56,7
	MA	45,1
	TN	52,1
	TR	66,2
	ZZ	49,7
0805 20 10	IL	103,3
	MA	93,1
	ZZ	98,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	108,5
	IL	70,4
	MA	109,7
	PK	58,0
	TR	58,1
	ZZ	80,9
0805 50 10	EG	63,5
	TR	50,2
	ZZ	56,9
0808 10 80	AR	105,0
	CA	95,4
	CN	93,8
	US	117,6
	ZZ	103,0
0808 20 50	AR	86,0
	CL	89,1
	CN	66,5
	US	105,7
	ZA	79,8
	ZZ	85,4

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 174/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 33.2 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) I artikel 32 i förordning (EG) nr 318/2006 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 b i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

(2) Med hänsyn till den situation som för närvarande råder på sockermarknaden bör exportbidrag fastställas i enlighet med bestämmelserna och vissa kriterier i artiklarna 32 och 33 i förordning (EG) nr 318/2006.

(3) Enligt artikel 33.2 första stycket i förordning (EG) nr 318/2006 kan världsmarknadssituationen eller de särskilda behoven på vissa marknader vara sådana att bidraget måste varieras beroende på destination.

(4) Bidrag bör endast beviljas för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen och som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 318/2006.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidrag enligt artikel 32 i förordning (EG) nr 318/2006 skall beviljas för de produkter och med de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1585/2006 (EUT L 294, 25.10.2006, s. 19).

BILAGA

Exportbidrag som från och med den 23 februari 2007 [a] skall gälla för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	16,67 [1]
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,67 [1]
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	16,67 [1]
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,67 [1]
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	18,13
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	18,13
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	18,13
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813

Anm: Destinationen definieras enligt följande:

S00: Alla destinationer utom Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, Montenegro, Kosovo och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Andorra, Gibraltar, Ceuta, Melilla, Heliga stolen (Vatikanstaten), Liechtenstein, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Färöarna och de områden i Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen.

[a] De bidragssatser som fastställs i denna bilaga är inte tillämpliga från och med den 1 februari 2005 i enlighet med rådets beslut 2005/45/EG av den 22 december 2004 om ingående och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet av den 22 juli 1972 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet beträffande bestämmelserna om bearbetade jordbruksprodukter (EUT L 23, 26.1.2005, s. 17).

[1] Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92 %. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92 % skall det tillämpliga exportbidragsbeloppet, för varje aktuell exporttransaktion, multipliceras med en omräkningsfaktor som erhålls genom att avkastningen av det exporterade råsockret, beräknad i enlighet med led 3 i punkt III i bilaga I till förordning (EG) nr 318/2006, divideras med 92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 175/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 33.2 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) I artikel 32 i förordning (EG) nr 318/2006 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 c, d och g i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

(2) Med hänsyn till den situation som för närvarande råder på sockermarknaden bör exportbidrag fastställas i enlighet med bestämmelserna och vissa kriterier i artiklarna 32 och 33 i förordning (EG) nr 318/2006.

(3) Enligt artikel 33.2 första stycket i förordning (EG) nr 318/2006 kan världsmarknadssituationen eller de särskilda behoven på vissa marknader vara sådana att bidraget måste varieras beroende på destination.

(4) Bidrag bör endast beviljas för produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom gemenskapen och som uppfyller kraven i kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av den 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn [2].

(5) Exportbidrag kan fastställas för att täcka skillnaden när det gäller konkurrenskraft mellan gemenskapens export och tredjeländers export. Gemenskapens export till vissa närliggande destinationer och till tredjeländer som ger gemenskapsprodukter förmånsbehandling vid import har i dagsläget en särskilt gynnsam konkurrenssituation. Därför bör exportbidragen till de destinationerna avskaffas.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidrag enligt artikel 32 i förordning (EG) nr 318/2006 skall beviljas för de produkter och med de belopp som anges i bilagan till den här förordningen om inte annat följer av villkoren i punkt 2 i den här artikeln.

2. För att berättiga till bidrag enligt punkt 1 skall produkterna uppfylla tillämpliga krav i artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 951/2006.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1585/2006 (EUT L 294, 25.10.2006, s. 19).

[2] EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

BILAGA

Exportbidrag som skall gälla från och med den 23 februari 2007 [a] för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	18,13
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	18,13
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	18,13
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813 [1]
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	18,13
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,1813

Anm.: Destinationen definieras enligt följande:

S00: Alla destinationer utom Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Rumänien, Serbien, Montenegro, Kosovo och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Andorra, Gibraltar, Ceuta, Melilla, Heliga stolen (Vatikanstaten), Liechtenstein, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Färöarna och de områden i Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen.

[a] De bidragssatser som fastställs i denna bilaga är inte tillämpliga från och med den 1 februari 2005 i enlighet med rådets beslut 2005/45/EG av den 22 december 2004 om ingående och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet av den 22 juli 1972 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet beträffande bestämmelserna om bearbetade jordbruksprodukter (EUT L 23, 26.1.2005, s. 17).

[1] Basbeloppet skall inte tillämpas på den produkt som definieras i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 176/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av det högsta exportbidraget för vitsocker inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 958/2006

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 33.2 andra stycket och tredje stycket led b, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 958/2006 av den 28 juni 2006 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2006/07 för fastställande av exportbidrag för vitsocker [2] föreskrivs att det skall genomföras delanbudsinfordringar.

(2) I enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 958/2006 och efter en granskning av de anbud som lämnats in i samband med den delanbudsinfordran som löper ut den 22 februari 2007 är det lämpligt att fastställa ett högsta exportbidrag för denna delanbudsinfordran.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den delanbudsinfordran som löper ut den 22 februari 2007 skall det högsta exportbidraget för den produkt som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 958/2006 vara 28,125 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1585/2006 (EUT L 294, 25.10.2006, s. 19).

[2] EUT L 175, 29.6.2006, s. 49.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 177/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1785/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris [2], särskilt artikel 14.3, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EG) nr 1784/2003 och artikel 14 i förordning (EG) nr 1785/2003 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 14 i förordning (EG) nr 1785/2003 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 [3], om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1518/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EUT L 270, 21.10.2003, s. 96. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1549/2004 (EUT L 280, 31.8.2004, s. 13).

[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 55. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 (EGT L 312, 23.12.1995, s. 25).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 (1)	C13	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 (1)	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 (1)	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 (1)	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 (1)	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 (1)	C13	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 (1)	C13	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C13	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C13	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 23 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 30 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1108 11 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1108 11 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1108 12 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1108 12 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1108 13 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1108 13 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1108 19 10 9200	C13	EUR/t	0,00
1108 19 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1109 00 00 9100	C13	EUR/t	0,00
1702 30 51 9000 (2)	C13	EUR/t	0,00
1702 30 59 9000 (2)	C13	EUR/t	0,00
1702 30 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1702 30 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1702 40 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1702 90 50 9100	C13	EUR/t	0,00
1702 90 50 9900	C13	EUR/t	0,00
1702 90 75 9000	C13	EUR/t	0,00
1702 90 79 9000	C13	EUR/t	0,00
2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00

(1) Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

(2) Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse. De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10: Alla destinationer.

C14: Alla destinationer med undantag av Schweiz och Liechtenstein.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 178/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EG) nr 1784/2003 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1784/2003 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris [2] definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

(4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.

(5) Den rådande situationen på spannmålsmarknaden, och i synnerhet utsikterna när det gäller försörjningen, medför att exportbidrag inte skall betalas ut.

(6) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidrag för foderblandningar i enlighet med förordning (EG) nr 1784/2003 och förordning (EG) nr 1517/95 skall fastställas enligt bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 februari 2007 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000, 2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000, 2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000, 2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majsbaserade produkter	C10	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

C10: Alla destinationer.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 179/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av produktionsbidragen för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 8.2, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EEG) nr 1766/92 och (EEG) nr 1418/76 om produktionsbidrag inom spannmålsrespektive rissektorn [2] fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsmetoden fastställs i artikel 3 i den förordningen. Bidrag som beräknas på detta sätt, vid behov differentierat för potatisstärkelse, bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

(2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.

(3) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det produktionsbidrag, uttryckt per ton stärkelse, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 skall vara

a) 0,00 EUR/t för stärkelse av majs, vete, korn och havre,

b) 0,00 EUR/t för potatisstärkelse.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 159, 1.7.1993, s. 112. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1950/2005 (EUT L 312, 29.11.2005, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 180/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1785/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris [2], särskilt artikel 14.3, och

av följande skäl:

(1) I artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1784/2003 och artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1785/2003 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005 av den 30 juni 2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen [3] anges de produkter för vilka det skall fastställas en bidragssats som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1784/2003 eller i bilaga IV till förordning (EG) nr 1785/2003.

(3) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1043/2005 skall bidragssatsen fastställas för varje månad per 100 kg basprodukt.

(4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som får beviljas för export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras om höga bidragssatser fastställs på förhand. Säkerhetsåtgärder bör därför vidtas i sådana situationer, men utan att detta hindrar att långtidskontrakt ingås. Om en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(5) Med hänsyn till överenskommelsen mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staterna om gemenskapens export av pastaprodukter till Förenta staterna, godkänd genom rådets beslut 87/482/EEG [4], är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.

(6) Enligt artikel 15.2 och 15.3 i förordning (EG) nr 1043/2005 skall en minskad bidragssats fastställas, med hänsyn till det produktionsbidrag som enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 [5] gäller för den basprodukt som förbrukas under den förmodade tiden för varornas framställning.

(7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på det spannmål som används för deras framställning. Enligt protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning måste nödvändiga bestämmelser antas för att underlätta användningen av säd från gemenskapen vid tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker måste därför justeras.

(8) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidragssatser som skall tillämpas på de basprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1043/2005 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 1784/2003 eller artikel 1 i förordning (EG) nr 1785/2003, och som exporteras i form av varor vilka förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1784/2003 respektive bilaga IV till förordning (EG) nr 1785/2003, skall fastställas i överensstämmelse med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EUT L 270, 21.10.2003, s. 96. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 797/2006 (EUT L 144, 31.5.2006, s. 1).

[3] EUT L 172, 5.7.2005, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1713/2006 (EUT L 321, 21.11.2006, s. 8).

[4] EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

[5] EGT L 159, 1.7.1993, s. 112. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1584/2004 (EUT L 280, 31.8.2004, s. 11).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar
Günter VERHEUGEN
Vice ordförande

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 23 februari 2007 skall tillämpas för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget (*)

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag (1)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		Vid förutfastställelse av bidrag	Övriga
1001 10 00	Durumvete:	—	—
	– Vid export till Förenta staterna av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	—	—
	– I andra fall	—	—
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg:	—	—
	– Vid export till Förenta staterna av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	—	—
	– I andra fall:	—	—
	– – Vid tillämpning av artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– – I andra fall	—	—
1002 00 00	Råg	—	—
1003 00 90	Korn	—	—
	– Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– I andra fall	—	—
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av:	—	—
	– Stärkelse:	—	—
	– – Vid tillämpning av artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– – I andra fall	—	—
	– Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):	—	—
	– – Vid tillämpning av artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– – I andra fall	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– Annan (inklusive använd i obearbetad form)	—	—
	Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämställs med en produkt som erhålls genom bearbetning av majs:	—	—
	– Vid tillämpning av artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– I andra fall	—	—

(*) De bidragssater som fastställs i denna bilaga är inte tillämpliga på varor enligt tabellerna I och II i protokoll nr 2 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet av den 22 juli 1972 som exporteras till Schweiziska edsförbundet eller Furstendömet Liechtenstein.

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag (1)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		Vid förutfastställelse av bidrag	Övriga
ex 1006 30	Helt slipat ris:	—	—
	– Rundkornigt	—	—
	– Mellankornigt	—	—
	– Långkornigt	—	—
1006 40 00	Brutet ris	—	—
1007 00 90	Sorghum, annat än hybrider, för utsäde	—	—

(1) När det gäller jordbruksprodukter som erhållits genom bearbetning av en basprodukt och/eller därmed likställd produkt, är de koefficienter tillämpliga som anges i bilaga V till kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005.
(2) Om den aktuella varan klassificeras enligt KN-nummer 3505 10 50.
(3) Varor som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1784/2003 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93 (EGT L 258, 16.10.1993, s. 6).
(4) För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, gäller exportbidraget endast glukossirap.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 181/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av bidragssatserna för vissa produkter från sockersektorn som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 33.2 a och 33.4 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 32.1 och 32.2 i förordning (EG) nr 318/2006 föreskrivs att skillnaden mellan priserna inom den internationella handeln för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 b–d och 1.1 g i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får utjämnas genom exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga VII till samma förordning.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005 av den 30 juni 2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen [2] anges de produkter för vilka det skall fastställas en bidragssats som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga VII till förordning (EG) nr 318/2006.

(3) Enligt artikel 32.4 i förordning (EG) nr 318/2006 skall bidragssatsen fastställas för varje månad per 100 kg basprodukt.

(4) I artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att exportbidraget för en produkt som ingår i en vara inte får vara högre än det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(5) De bidragssatser som fastställs enligt denna förordning får fastställas på förhand, eftersom det inte går att avgöra hur situationen kommer att se ut på marknaden under de närmaste månaderna.

(6) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som får beviljas för export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras om höga bidragssatser fastställs på förhand. Säkerhetsåtgärder bör därför vidtas i sådana situationer, men utan att detta hindrar att långtidskontrakt ingås. Om en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidragssatser som skall tillämpas på de basprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1043/2005 och i artikel 1.1 och i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 318/2006, och som exporteras i form av varor vilka förtecknas i bilaga VII till förordning (EG) nr 318/2006, skall fastställas i överensstämmelse med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

---

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1585/2006. (EUT L 294, 25.10.2006, s. 19).

[2] EUT L 172, 5.7.2005, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1713/2006 (EUT L 321, 21.11.2006, s. 11).

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 23 februari 2007 skall tillämpas för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget [1]

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats i EUR/100 kg	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1701 99 10	Vitsocker	18,13	18,13

[1] De bidragssater som fastställs i denna bilaga är inte tillämpliga på export till Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, Montenegro, Kosovo, f. d. jugoslaviska republiken Makedonien, Andorra, Gibraltar, Ceuta, Melilla, Heliga stolen (Vatikanstaten), Liechtenstein, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Färöarna och på varor enligt tabellerna I och II i protokoll nr 2 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet av den 22 juli 1972 som exporteras till Schweiziska edsförbundet.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 182/2007

av den 22 februari 2007

om de anbud som meddelats för export av vanligt vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 936/2006

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3 första stycket, och

av följande skäl:

(1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vanligt vete till vissa tredjeländer har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 936/2006 [2].

(2) I enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3] kan kommissionen besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

(3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från den 16 till den 22 februari 2007 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för vanligt vete som avses i förordning (EG) nr 936/2006 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EUT L 172, 24.6.2006, s. 6.

[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 183/2007

av den 22 februari 2007

om fastställande av det högsta exportbidraget för vitsocker inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 38/2007

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 33.2 andra stycket och tredje stycket led b, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 38/2007 av den 17 januari 2007 om inledande av en stående anbudsinfordran för exportförsäljning av socker som innehas av interventionsorganen i Belgien, Tjeckien, Spanien, Irland, Italien, Ungern, Polen, Slovakien och Sverige [2] föreskrivs att det skall genomföras delanbudsinfordringar.

(2) I enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 38/2007 och efter en granskning av de anbud som lämnats in i samband med den delanbudsinfordran som löper ut den 21 februari 2007 är det lämpligt att fastställa ett högsta exportbidrag för denna delanbudsinfordran.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den delanbudsinfordran som löper ut den 21 februari 2007 skall det högsta exportbidraget för den produkt som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 38/2007 vara 359,14 EUR/ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1585/2006 (EUT L 294, 25.10.2006, s. 19).

[2] EUT L 11, 18.1.2007, s. 4.

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 februari 2007

om fastställande av de kvantiteter metylbromid som får användas för kritiska användningsområden i Grekland 1 juni–31 december 2006 inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet

[delgivet med nr K(2007) 448]

(Endast den grekiska texten är giltig)

(2007/129/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet [1], särskilt artikel 3.2 ii, och

av följande skäl:

(1) Enligt artiklarna 3.2 i d och 4.2 i d i förordning (EG) nr 2037/2000 är det efter den 31 december 2004 förbjudet att producera, importera och på marknaden släppa ut metylbromid för alla användningsområden, utom för bland annat [2] kritiska användningsområden (kallas även användningsområden av avgörande betydelse) i enlighet med artikel 3.2 ii och kriterierna i beslut IX/6 av parterna i Montrealprotokollet, tillsammans med eventuella andra kriterier som parterna kommer överens om. Undantagen för kritiska användningsområden är avsedda att vara begränsade undantag under den period som krävs för att ta fram alternativ.

(2) I beslut IX/6 fastställs att metylbromid får användas för kritiska användningsområden endast om den sökande kan visa dels att en brist på metylbromid för just det användningsområdet skulle leda till att marknaden störs på ett betydande sätt, dels att det inte finns några tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ eller ersättningsämnen som är acceptabla ur miljö- eller folkhälsohänseende samtidigt som de är lämpliga för grödan och omständigheterna i fråga. Produktion och, i förekommande fall, användning av metylbromid för kritiska användningsområden bör tillåtas endast om alla tekniskt och ekonomiskt genomförbara åtgärder har vidtagits för att minimera användningen och de därmed förbundna utsläppen av metylbromid. De sökande bör också visa att rimliga ansträngningar görs för att utvärdera och saluföra alternativ och ersättningsämnen och för att säkerställa att medlemsstaterna godkänner dessa. Forskning bör ske för att utveckla alternativ.

(3) Den 18 januari 2006 tog kommissionen emot en begäran från Grekland om användning av metylbromid för kritiska användningsområden, vilken totalt omfattade 113 081 kg för perioden 1 januari–31 december 2006.

(4) Kommissionen har tillämpat kriterierna i beslut IX/6 och artikel 3.2 ii i förordning (EG) nr 2037/2000 för att fastställa vilken mängd metylbromid som kan omfattas av tillstånd för kritiska användningsområden i Grekland under 2006. Kommissionen upptäckte att lämpliga alternativ var tillgängliga under vissa omständigheter och att 46 771 kg metylbromid skulle kunna användas under

[1] EGT L 244, 29.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

[2] Andra användningsområden är karantän och användning före leverans, som råmaterial och för laboratorie- och analysverksamhet.

2006 för kritiska användningsområden i Grekland. De kritiska användningsområdena liknar dem som definieras för Grekland i tabell A i beslut XVII/9 från det sjuttonde mötet för parterna till Montrealprotokollet [1].

(5) Enligt artikel 3.2 ii skall kommissionen också avgöra vilka användare som får utnyttja undantaget för kritiska användningsområden. Eftersom medlemsstaterna enligt artikel 17.2 skall fastställa vilka kompetenskrav den berörda personalen bör uppfylla vid hantering av metylbromid och eftersom gasning är det enda användningsområdet har kommissionen fastställt att användare som utför gasning med metylbromid är de enda användare av metylbromid som kan föreslås av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen för kritiska användningsområden. Dessa användare har den kompetens som krävs för att använda ämnet på ett säkert sätt, vilket i allmänhet inte är fallet med de jordbrukare eller kvarnägare på vars ägor metylbromiden kommer att användas. Medlemsstaterna har också fastställt förfaranden för att avgöra vilka användare som utför gasning inom det egna territoriet som får använda metylbromid för kritiska användningsområden.

(6) Enligt artikel 4.2 ii är det efter den 31 december 2005 förbjudet för andra företag än producenter och importörer att på marknaden släppa ut och att använda metylbromid om inte annat följer av artikel 4.4. Enligt artikel 4.4 skall artikel 4.2 inte tillämpas när kontrollerade ämnen släpps ut på marknaden och används, om dessa används för att tillgodose i artikel 3.2 angivna användares tillåtna behov såvitt avser kritiska användningsområden.

Utöver producenter och importörer bör användare som utför gasning och som registrerades av kommissionen 2006 få möjlighet att släppa ut metylbromid på marknaden och använda den för kritiska användningsområden efter den 31 december 2005. En användare som utför gasning begär vanligen att importören både importerar och levererar metylbromiden.

(7) Användare som utför gasning och som registrerades av kommissionen 2005 bör få rätt att föra över eventuell återstående metylbromid till 2006 om den inte använts under 2005 ("lager"). Europeiska kommissionen har infört tillståndsförfaranden för att dra av lager av metylbromid innan ytterligare metylbromid importeras eller produceras för att uppfylla tillåtna behov för kritiska användningsområden under 2006. I beslut IX/6 fastställs att produktion och användning av metylbromid för kritiska användningsområden får tillåtas endast om det inte finns någon metylbromid på lager och inte heller någon återvunnen metylbromid. Enligt artikel 3.2 ii får produktion och import av metylbromid tillåtas endast om återvunnen eller regenererad metylbromid inte kan erhållas från någon av parterna. I enlighet med beslut IX/6, artikel 3.2 ii och information som kommissionen erhållit från Grekland finns inga lager av metylbromid tillgängliga i Grekland för kritiska användningsområden.

(8) Kommissionen godkände genom kommissionens beslut 2006/350/EG [2] en kvantitet på 1 607 587 kg metylbromid för kritiska användningsområden i åtta medlemsstater för perioden 1 januari–31 december 2006 utifrån ansökningar som dessa medlemsstater lämnade in i juli 2005. Den kvantitet metylbromid som godkänns för Grekland i detta beslut tar hänsyn till den kvantitet som krävs för kritiska användningsområden under perioden 1 juni–31 december 2006.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som upprättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 2037/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Republiken Grekland har tillstånd att använda totalt 46 771 kg metylbromid för kritiska användningsområden under tiden 1 juni–31 december 2006 i de kvantiteter och för de användningsområden som anges i bilagan.

Artikel 2

De lager som av Grekland har förklarats tillgängliga för kritiska användningsområden från och med den 1 juni 2006 skall dras av från den kvantitet som kan importeras eller produceras för att fylla medlemsstatens behov.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juni 2006 och upphör att gälla den 31 december 2006.

[1] UNEP/OzL.Pro.17/11. Rapport från det sjuttonde mötet för parterna till Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet, 12–16 december 2005 i Dakar, Senegal (www.unep.org/ozone/Meeting_Documents/mop/index.asp).

[2] EUT L 130, 18.5.2006, s. 29.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 16 februari 2007.

På kommissionens vägnar
Stavros DIMAS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Republiken Grekland

Kategorier av tillåtna kritiska användningsområden	Kg
Torkad frukt (russin och fikon)	1 347
Kvarnar för mjölproduktion och livsmedelsbearbetningsföretag	8 000
Ris och grönsaker	924
Tomater och gurka (i skydd)	36 500
Totalt	46 771

Lager av metylbromid för kritiska användningsområden i medlemsstaten = 0 kg.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 februari 2007

om ändring av beslut 2003/71/EG så att dess giltighetstid förlängs och om upphävande av beslut 2003/70/EG

[delgivet med nr K(2007) 492]

(Text av betydelse för EES)

(2007/130/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ([1]), särskilt artikel 18.7,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ([2]), särskilt artikel 22.6, och

av följande skäl:

(1) Till följd av utbrott av infektiös laxanemi på Färöarna antog kommissionen beslut 2003/71/EG av den 29 januari 2003 om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi på Färöarna ([3]). Det beslutet skall tillämpas till och med den 31 januari 2007.

(2) I beslut nr 2/2005 av gemensamma kommittén EG–Färöarna av den 8 december 2005 om ändring av beslut nr 1/2001 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsprotokollet om veterinära frågor till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Färöarnas Landsstyre, å andra sidan ([4]) godkänns en beredskapsplan som Färöarna lagt fram rörande vissa fisksjukdomar, däribland infektiös laxanemi, i enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar ([5]) (nedan kallad ”beredskapsplanen”).

(3) I beredskapsplanen ingår en saneringsplan i enlighet med artikel 6 i direktiv 93/53/EEG och ett vaccinationsprogram. Vaccinering används fortfarande som bekämpningsstrategi. De skyddsåtgärder som föreskrivs i beslut 2003/71/EG bör fortsätta att tillämpas under den tid vaccinering används.

(4) I rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur ([6]) föreskrivs det att de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna antagit i enlighet med direktivet skall tillämpas från och med den 1 augusti 2008. Därför bör beslut 2003/71/EG ses över före det datumet.

(5) Beslut 2003/71/EG bör därför ändras i syfte att förlänga dess giltighet i tiden från och med den 31 januari 2007 till och med den 31 juli 2008.

(6) Till följd av utbrott av infektiös laxanemi i Norge antog kommissionen beslut 2003/70/EG av den 29 januari 2003 om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi i Norge ([7]). Det beslutet tillämpades fram till den 1 februari 2004. För tydlighetens skull bör beslutet formellt upphävas.

([1]) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/104/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 352).
([2]) EGT L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/104/EG.
([3]) EGT L 26, 31.1.2003, s. 80. Beslutet senast ändrat genom beslut 2005/86/EG (EUT L 30, 3.2.2005, s. 19).
([4]) EUT L 8, 13.1.2006, s. 46.
([5]) EGT L 175, 19.7.1993, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/104/EG.
([6]) EUT L 328, 24.11.2006, s. 14.
([7]) EGT L 26, 31.1.2003, s. 76. Beslutet ändrat genom beslut 2003/392/EG (EUT L 135, 3.6.2003, s. 27).

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 6 i beslut 2003/71/EG skall ”31 januari 2007” ersättas med ”31 juli 2008”.

Artikel 2

Beslut 2003/70/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 februari 2007

om harmoniserad användning av radiospektrumet för utrustning som använder ultrabredbandsteknik i gemenskapen

[delgivet med nr K(2007) 522]

(Text av betydelse för EES)

(2007/131/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) [1], särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet har bekräftat att det för tillväxt och sysselsättning är nödvändigt att utveckla ett informationssamhälle som omfattar alla och där informations- och kommunikationsteknik används allmänt inom de offentliga organen, de små och medelstora företagen och hushållen [2] Kommissionen ser i sitt i2010-initiativ informations- och kommunikationstekniken som en stark drivkraft för tillväxt och sysselsättning [3].

(2) För ett allmänt utnyttjande av informations- och kommunikationstekniken inom gemenskapen krävs en öppen och konkurrenskraftig inre marknad för IT-utrustning och mediatjänster. Det är möjligt att använda gemenskapens regelverk för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsutrustning för att stärka konkurrenskraften och för att öka konkurrensen på området för informations- och kommunikationsteknik, bland annat genom att ny teknik lanseras vid rätt tidpunkt.

(3) Ultrabredbandstekniken ger mycket effektsvaga signaler över en mycket stor kanalbandbredd och skulle kunna fungera som värd för kommunikations-, mätnings-, lokaliserings-, medicin-, övervaknings- och bildtillämpningar, vilka samtliga skulle gagna gemenskapens politikområden, även informationssamhället och den inre marknaden. Det är därför viktigt att villkoren i lagstiftningen är sådana att ekonomiskt hållbara marknader för tillämpningar av ultrabredbandstekniken kan skapas i takt med att det uppstår kommersiella möjligheter för tekniken.

(4) I samband med att ultrabredbandstekniken införs och de tillämpningar som använder tekniken börjar användas kommer det att införas harmoniserade regler för radiospektrumanvändningen i hela gemenskapen, vilket kommer att skapa en effektiv inre marknad för de aktuella tillämpningarna, något som i sin tur kommer att ge stordriftsfördelar och gynna konsumenterna.

(5) Trots att ultrabredbandssignalerna har mycket låg effekt finns det en risk för skadlig störning på befintliga radiokommunikationstjänster och detta måste åtgärdas. Regelverket för användningen av radiospektrumet för ultrabredbandsteknik måste således utformas så att det tar hänsyn till rätten till skydd mot skadlig störning (inbegripet tillgång till radiospektrum för radioastronomi, jordobservation via satellit och rymdforskningssystem) och så att de stora företagens intressen avvägs gentemot det övergripande politiska målet att skapa goda villkor för ny teknik som gynnar samhället i dess helhet.

(6) Användningen av radiospektrum omfattas av villkoren i gemenskapens lagstiftning om skydd av folkhälsan, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/40/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (elektromagnetiska fält) i arbetet [4] och rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) [5]. När det gäller radioutrustning säkras skyddet av folkhälsan genom att sådan utrustning måste uppfylla de väsentliga kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse [6] (nedan kallat ”direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning”).

[1] EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.
[2] Europeiska rådets slutsatser 7619/1/05 rev. 1 av den 23.3.2005.
[3] KOM(2005) 229.
[4] EUT L 159, 30.4.2004, s. 1. Rättat i EUT L 184, 24.5.2004, s. 1.
[5] EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.
[6] EGT L 91, 7.4.1999, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(7) I enlighet med artikel 4.2 i radiospektrumbeslutet har kommissionen gett Europeiska post- och telesammanslutningen (nedan kallad "CEPT") tre uppdrag ([7]), som innebär att CEPT skall vidta de åtgärder som krävs för att identifiera vilka tekniska och driftsmässiga förutsättningar som behövs för ett harmoniserat införande av ultrabredbandsbaserade tillämpningar i Europeiska unionen.

(8) Detta beslut bygger på de tekniska undersökningar som CEPT gjort på uppdrag av kommissionen. Studierna behandlar kompatibilitet och utgår bland annat från antagandet att utrustningen som använder bredbandstekniken huvudsakligen kommer att användas inomhus och att sändningen kommer att avbrytas inom tio sekunder om inte mottagaren bekräftar att signalen mottagits. Videosignaler kommer dessutom huvudsakligen att sändas med högeffektiv kodning.

(9) I det utomhusbruk av utrustning som använder ultrabredbandstekniken som detta beslut omfattar bör det inte ingå användning av utrustningen på en fast plats utomhus eller koppling av utrustningen till en fast utomhusantenn eller användning i fordon. De eventuella störningar som sådan användning kan orsaka måste undersökas ytterligare.

(10) Den utrustning som använder ultrabredbandsteknik enligt detta beslut omfattas av direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning. Den utrustning som använder ultrabredbandsteknik för flygledningskommunikationer ombord på flygplan eller säkerhets- och livräddningstillämpningar ombord på fartyg omfattas emellertid inte av direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning och därför bör användning av sådan utrustning i säkerhets- och livräddningssammanhang omfattas av lämpliga sektorsspecifika bestämmelser.

(11) I enlighet med direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning har Europeiska kommissionen gett de europeiska standardiseringsorganisationerna i uppdrag (M/329) att ta fram harmoniserade standarder för de ultrabredbandstillämpningar som kommer att omfattas av direktivet för att säkra att tillämpningarna är förenliga med standarderna.

(12) Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (nedan kallat ETSI) har i enlighet med uppdraget M/329 börjat ta fram EU-standarder som till exempel den harmoniserade standarden EN 302 065 för ultrabredbandsteknik, i vilken hänsyn har tagits till frågan om potentiella aggregerade effekter och om sådana effekter skulle kunna ge upphov till skadlig störning, samt till CEPT:s kompatibilitetsundersökning. De harmoniserade standarderna bör bibehållas och utvecklas kontinuerligt för att garantera skyddet av nya användare för vilka frekvensband ännu inte fastställts.

(13) I de fall då en medlemsstat anser att utrustning som använder ultrabredbandstekniken i enlighet med direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning och de harmoniserade standarder som antagits i enlighet med direktivet inte uppfyller villkoren i direktivet får skyddsåtgärder vidtas i enlighet med artiklarna 9 respektive 5 i direktivet.

(14) Radiospektrumanvändningen för utrustning som använder ultrabredbandstekniken enligt detta beslut bör ske på ett störningsfritt och oskyddat sätt och bör därför omfattas av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ([8]).

(15) Med tanke på hur snabbt utvecklingen går inom radiospektrumsmiljön och för att de villkor som anges i detta beslut skall förbli aktuella bör de nationella myndigheterna så långt det är möjligt övervaka i vilken utsträckning radiospektrumet utnyttjas av utrustning som använder ultrabredbandsteknik, så att beslutet kan ses över kontinuerligt. Vid en översyn bör hänsyn tas till den tekniska utvecklingen och marknadssituationen och det bör kontrolleras att de ursprungliga antaganden om användningen av utrustning som använder ultrabredbandstekniken inom det frekvensintervall som anges i detta beslut fortfarande är relevanta.

(16) För att garantera ett tillräckligt skydd av befintliga användare bör man genom detta beslut fastställa vilka villkor som kan anses vara tillräckliga för att skydda befintliga användare.

(17) Lämpliga begränsningsmetoder (bl.a. detect-and-avoid och low-duty-cycle) som undersökts och utarbetats av CEPT och ETSI inom ramen för respektive uppdrag från Europeiska kommissionen, bör inbegripas i de harmoniserade standarder som föreskrivs i direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning så fort de är säkra och det är styrkt att de ger ett skydd som motsvarar de utsläppsnivåer som fastställs i detta beslut.

([7]) Uppdrag för Europeiska post- och telesammanslutningens (CEPT) att harmonisera användningen av radiospektrum för ultrabredbandssystem i Europeiska unionen (uppdrag 1). Uppdrag för CEPT att fastställa villkoren för att harmonisera användningen av radiospektrum för ultrabredbandssystem i Europeiska unionen (uppdrag 2). Uppdrag för CEPT att fastställa villkoren för ett harmoniserat införande av radiospektrumtillämpningar baserade på ultrabredbandsteknik (UWB) i Europeiska unionen (uppdrag 3).

([8]) EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

(18) Villkoren för frekvensbandet 4,2–4,8 GHz för utrustning som använder ultrabredbandsteknik utan lämpliga begränsningsmetoder bör tidsbegränsas och ersättas av strängare villkor efter den 31 december 2010, eftersom denna typ av utrustning på lång sikt förutsätts använda endast frekvensband över 6 GHz.

(19) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från radiospektrumkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta beslut är att tillåta användning av radiospektrumet för utrustning som använder ultrabredbandstekniken och harmonisera villkoren för sådan användning i gemenskapen.

Detta beslut skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 1999/5/EG (direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning) och andra gemenskapsbestämmelser som tillåter användning av radiospektrumet för särskilda typer av utrustning som använder ultrabredbandsteknik.

Artikel 2

I detta beslut avses med

1. *utrustning som använder ultrabredbandsteknik:* utrustning som innehåller teknik för kortdistansradiokommunikation, antingen i form av en integrerad komponent eller i form av ett tillbehör, för avsiktlig generering och överföring av radiofrekvent energi över ett bredare frekvensintervall än 50 MHz och som kan överlappa flera frekvensband som avsatts för radiokommunikationstjänster,

2. *störningsfritt och oskyddat:* att inga skadliga störningar kan orsakas radiokommunikationstjänster och att det inte kan göras anspråk på skydd för denna utrustning mot skadliga störningar från radiokommunikationstjänster,

3. *inomhus:* inuti byggnader eller liknande som ger den avskärmning som behövs för att skydda radiokommunikationstjänster mot skadlig störning,

4. *motordrivet fordon:* varje fordon enligt definitionen i rådets direktiv 70/156/EEG ([9]),

5. *järnvägsfordon:* varje fordon enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 91/2003 ([10]),

6. *EIRP:* ekvivalent isotrop utstrålad effekt,

7. *medeleffekttäthet (EIRP):* genomsnittlig effekt mätt med 1 MHz upplösningsbandbredd, en effektivvärdesmätare (RMS) och en integrationstid på högst 1 ms,

8. *toppvärde för effekttätheten (EIRP):* toppvärde för överföringen inom bandbredden 50 MHz med centrum vid den frekvens där den högsta genomsnittliga utstrålade effekten uppmäts. Om toppvärdet uppmäts vid en bandbredd av x MHz skall värdet reduceras med en faktor 20log(50/x)dB,

9. *maximal effekttäthet (EIRP):* den högsta signalstyrka som uppmätts i någon riktning vid någon frekvens inom det fastställda intervallet.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall, snarast möjligt, men senast inom sex månader efter det att detta beslut träder i kraft, tillåta användning av radiospektrum, på ett störningsfritt och oskyddat sätt, för utrustning som använder ultrabredbandsteknik förutsatt att utrustningen uppfyller villkoren i bilagan till detta beslut och på villkor att utrustningen används inomhus eller, om den används utomhus, på villkor att den inte är kopplad till en fast anläggning, fast infrastruktur, en fast utomhusantenn, ett motordrivet fordon eller ett järnvägsfordon.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall övervaka hur de frekvensband som fastställs i bilagan används av sådan utrustning som använder ultrabredbandsteknik, särskilt för att se till att villkoren i artikel 3 förblir relevanta, och rapportera resultaten till kommissionen, så att detta beslut vid behov kan ses över.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Viviane REDING

Ledamot av kommissionen

([9]) EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

([10]) EGT L 14, 21.1.2003, s. 1.

BILAGA

1. **Maximal effekttäthet (EIRP) om lämpliga begränsningsmetoder saknas**

Frekvensintervall (GHz)	Maximal medeleffekttäthet (EIRP) (dBm/MHz)	Maximalt toppvärde för effekttätheten (EIRP) (dBm/50 MHz)
Under 1,6	– 90,0	– 50,0
1,6–3,4	– 85,0	– 45,0
3,4–3,8	– 85,0	– 45,0
3,8–4,2	– 70,0	– 30,0
4,2–4,8	– 41,3 (*t.o.m. den 31 december 2010*) – 70,0 (efter den 31 december 2010)	0,0 (*t.o.m. den 31 december 2010*) – 30,0 (efter den 31 december 2010)
4,8–6,0	– 70,0	– 30,0
6,0–8,5	– 41,3	0,0
8,5–10,6	– 65,0	– 25,0
Över 10,6	– 85,0	– 45,0

2. **Lämpliga begränsningsmetoder**

En maximal medeleffekttäthet (EIRP) på högst – 41,3 dBm/MHz tillåts för frekvensbandet 3,4–4,8 GHz förutsatt att en s.k. low-duty-cycle-begränsning tillämpas för vilken summan av alla sända signaler skall vara mindre än 5 procent av varje sekund och mindre än 0,5 procent av varje timme och förutsatt att varje utsänd signal inte överskrider 5 millisekunder.

Utrustning som använder ultrabredbandsteknik får även använda radiospektrumet med andra EIRP-begränsningar än de som fastställs i punkt 1 i tabellen under förutsättning att andra lämpliga begränsningsmetoder än de som fastställs i första stycket i punkt 1 tillämpas om detta resulterar i att utrustningen åtminstone uppnår en skyddsnivå som motsvarar den skyddsnivå som fastställs genom gränsvärdena i tabellen i punkt 1.